

TÀI CHÍNH THEO KINH THÁNH

GIỚI THIỆU:

Ủy thác ban đầu của Đức Chúa Trời đối với nhân loại là quản trị thế gian, Sáng 1:26-28 - "... đặng quản trị hãy sanh sản thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất..." Từ khi A-đam và Ê-va sa ngã, nhân loại phải vật lộn để đạt được của cải và quản lý nó.

Nhiều lần trong Kinh thánh nói về sự giàu có dựa trên nhiều của cải vật chất. Trong sự giàu có kinh tế của ngày nay thì nó liên quan đến việc một người tích lũy được bao nhiêu tiền.

ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ TIỀN BẠC

Đức Chúa Trời có kế hoạch cho tiền bạc của bạn. Mặt khác, một phần chính trong cuộc đời bạn không ở dưới sự kiểm soát của Ngài. Nếu bạn không quản lý tài chính của bạn phù hợp với chương trình của Chúa thì cả cuộc đời bạn sẽ gặp trục trặc. Bạn sẽ không bao giờ biết được phước hạnh thật sự và quyền cai trị của Đức Chúa Trời trong cuộc đời bạn cho đến khi nào bạn sử dụng tiền bạc của bạn đúng với ý muốn của Chúa.

Trong Kinh thánh có 275 lần đề cập đến sự cầu nguyện, 350 câu nói về đức tin, 650 câu nói về tình yêu thương, 40 câu về phép báp-têm, và có 218 câu nói về sự cứu rỗi. Có 2.350 câu nói về Tài chính/Của cải vật chất/Sự giàu có. Chúa Giê-xu nói về tiền bạc và của cải nhiều hơn cả về thiên đàng và địa ngục. Hầu như hai phần ba các ẩn dụ của Chúa Giê-xu là về tiền bạc. Cách chúng ta quản lý tiền bạc thế nào là một phần căn nguyên của sự điệp Phúc âm. Nó liên quan đến lương tâm, tính cách và nơi chúng ta tác động đến.

TIỀN BẠC ĐƯỢC DÙNG ĐỂ LÀM GÌ?

1. Tiền được dùng để cung cấp những điều cần thiết cho gia đình, 1 Tim 6:8 - "*Như vậy, miễn là đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng*".

2. Tiền dùng cho những điều chúng ta được hưởng, 1 Tim 6:17 - "*Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian này đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đấng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng*", Truyền 5:19 - "*Hễ Đức Chúa Trời ban cho người nào giàu có, của cải, làm cho người có thể ăn lấy, nhận lãnh kỷ phần, và vui vẻ trong công lao của mình, ấy là một sự ban cho của Đức Chúa Trời*".

3. Tiền bạc nên được dùng để bày tỏ tình yêu thương của Đức Chúa Trời bằng cách ban cho người khác, Công vụ 20:35 - "*... từng bày bảo luôn cho anh em rằng phải chịu khó làm việc như vậy, để giúp đỡ người yếu đuối, và nhớ lại lời chính Đức Chúa Jê-sus có phán rằng: Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh.*"

NHIỀU QUAN NIỆM SAI LỆCH VỀ TIỀN BẠC VÀ CƠ ĐỐC GIÁO

1. Truyền thống cũ cho rằng "Nghèo khó theo sau thuộc linh". Nhiều người tin rằng nghèo khổ là thuộc linh và thánh khiết có nghĩa là bạn phải nghèo. Chúa chưa một lần nào liên hệ thuộc linh với nghèo khổ cả.

2. "Tiền bạc đem lại hạnh phúc" là một khái niệm sai lầm. Không có mối liên hệ giữa tiền bạc và hạnh phúc. Người giàu thường ít khi hạnh phúc.

3. “Giàu có là một tội lỗi” là một khái niệm sai lầm khác. Có tiền không phải là tội mà đúng hơn là một phước hạnh. Nhiều lần khi Đức Chúa Trời thấy người nào có thái độ đúng đắn thì Ngài ban phước cho họ với sự giàu có rất lớn.

4. “Tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác” là không đúng. Phao-lô chỉ ra trong I Tim 6:10 - *“Bởi chưng sự yêu tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác.”*

Bản thân tiền bạc thì không tốt cũng không xấu, nó chỉ đơn giản trở nên nguy hiểm vì ở trong sự yêu tiền bạc, nó có thể trở nên xấu. Với tiền, một người có thể làm nhiều điều tốt; và với tiền người đó cũng có thể làm nhiều điều ác. Tiền bạc đem đến quyền lực, và quyền lực thì luôn luôn là một con dao hai lưỡi, vì nó có quyền với điều tốt và có quyền với điều xấu. Vấn đề đó là bản chất tội lỗi của con người chúng ta.

BIỂU HIỆN CỦA LÒNG YÊU TIỀN BẠC, 1 Tim 6:5-19

1. Biểu hiện đầu tiên được tìm thấy trong câu 5, *“coi sự tin kính như một nguồn lợi”*.

Nguồn lợi tài chính không nhất thiết có nghĩa là chúng ta có sự đồng ý của Đức Chúa Trời. Có nhiều người thịnh vượng về tài chính mà không có sự giúp đỡ của Chúa. Điều đó không có nghĩa là Đức Chúa Trời đồng thuận với họ.

2. Biểu hiện thứ hai là thiếu sự thỏa lòng chung, I Tim 6:6-7. Chúng ta có thể có sự thỏa lòng như thế nào?

a. Một cái nhìn hiện tại cho đời đời: *“Vì chúng ta ra đời chẳng hề đem gì theo, chúng ta qua đời cũng chẳng đem gì đi được”*, (c.7). (Truyện 5:15, Gióp 1:21; Math 6:19-21).

b. Một sự chấp nhận đơn giản về những điều cần thiết: (c.8) *“miễn là đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng.”*

c. Trong I Tim 6:6, Sự tin kính + Sự thỏa lòng = Lợi Lớn

3. Biểu hiện thứ ba là “ý muốn hay ám ảnh để được giàu có” (c.9).

“Người nghèo nhất thế gian là người không có gì hết nhưng có tiền”

4. Biểu hiện thứ tư là “tham tiền bạc” (c.10).

a. I Tim 6:10 - *“Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác.”*

b. Lu-ca 19:8-9 – Xa-chê

c. Lu-ca 18:18-30 – Người trai trẻ giàu có

d. Math 6:24 - *“Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa”*. Ma-môn là từ gốc Sy-ri cổ, tên của một thần tượng được xem như là thần của sự giàu có.

RĂN BẢO ĐỐI VỚI NGƯỜI GIÀU, 1 Tim 6:17-19

1. Đừng kiêu ngạo.

2. Đừng để lòng trông cậy nơi của cải như sự an ninh của mình. Người thật sự ngu xuẩn là người xem mình bình an vô sự vì mình có tiền.

3. Trở nên một người rộng rãi.

QUẢN GIA

Chúng ta chỉ đơn thuần là những quản gia tài sản của Đức Chúa Trời khi chúng ta còn ở trên đất này. Từ Hy-lạp được dịch là quản gia có nghĩa là “*một người quản lý một việc gì đó của một người khác.*” Khi chúng ta chưa tạo ra được điều gì, chúng ta chỉ quản lý nó cho Đấng đã tạo ra nó. Mọi điều chúng ta có đều từ nơi Chúa. Và chúng ta có trách nhiệm với Ngài về cách sử dụng những tài nguyên của chúng ta. (Math 25: 14-30 - Ẩn dụ về các ta-lâng)

THANH LIÊM VỀ TÀI CHÍNH

Thanh liêm xuất phát từ từ La-tinh là *liêm chính*, có nghĩa là *hợp lý, trong sạch, đúng đắn*. Sống cuộc sống thanh liêm có nghĩa là trọn vẹn, không thay đổi, có đạo đức, trung thực và không chừa trách được. Billy Graham đã nói, “*Nếu một người có thái độ thẳng thắn đối với tiền bạc, thì tất cả những lĩnh vực khác trong đời sống của người đó cũng thẳng thắn*”. Chúng ta có thanh liêm về tài chính không? *Câu hỏi không phải là chúng ta có bao nhiêu tiền nhưng là chúng ta quản lý tiền như thế nào.*

Nhiều Cơ-độc-nhân không đủ phẩm chất về vấn đề tiền bạc. Tiền bạc và cách chúng ta quản lý nó sẽ bày tỏ vài điều quan trọng về chúng ta.

Phẩm chất đối với lãnh đạo:

1. Lu-ca 16:10-12 chúng ta cần phải trung tín trong
 - a) Việc nhỏ (c.10)
 - b) Tiền bạc (c.11)
 - c) Những gì thuộc về người khác (c.12)
2. Xuất 18:21, lãnh đạo phải ghét sự tham lợi

Phẩm chất đối với các giám mục:

1. Đừng ham tiền bạc, I Tim 3:3
2. Không tham lam, I Tim 3:3
3. Được người ngoại làm chứng tốt, I Tim 3:7
4. Không tham lợi, Tít 1:7

Phẩm chất đối với các chấp sự:

1. Không tham lợi, I Tim 3:8
2. Phải chịu thử thách trước, I Tim 3:10
3. Có danh tiếng tốt, Công 6:3
4. Chẳng vì lợi không trung thực, I Phi-e-rơ 5:2-4

Chú ý các giáo sư giả và tiên tri giả:

- Tham lam, II Phi 2:3,14,15
- Tham lợi (Ba-la-am), Giu-đe 11, Dân 22

QUẢN LÝ TIỀN BẠC SAI TRẬT

Ở đây có một số ví dụ về cách quản lý tiền bạc sai trật:

- Lãng phí tài nguyên – Suy nghĩ thận trọng! Nhận biết những điều nhỏ thêm vào.

- Thời điểm không thuận lợi – Truyền 3:1 – “*Mọi việc dưới trời có kỳ định*”. (Châm ngôn 25:28)

- Chi tiêu quá khả năng – Chúng ta nên tránh mua những gì chúng ta không cần hoặc không có khả năng. Ưu tiên của chúng ta nên dựa trên nhu cầu và những điều cần thiết của chúng ta (Truyền 2:10). Phải đảm bảo ngân quỹ! Tốt hơn là luôn luôn biết tiền của bạn sẽ được dùng vào đâu hơn là hỏi tiền đã đi đâu hết rồi!

- Chỉ mong muốn điều tốt nhất – cái rẻ nhất không luôn là cái tốt nhất xét về độ bền. Tuy nhiên, có phải chúng ta phải có điều tốt nhất trong mọi điều hay không? KHÔNG! Cần xem xét kỹ các chức năng hay công dụng của những cái mình muốn mua.

- Thẻ tín dụng – Cơ-độc-nhân sử dụng thẻ tín dụng có sai không? Không.

Tiền gửi ngân hàng hay thẻ tín dụng không gây nên những vấn đề về tài chính. Việc sử dụng sai tiền gửi ngân hàng hay thẻ tín dụng mới tạo ra những nan đề tài chính.

- Vay mượn không suy xét – Thế gian nói là vay mượn quá mức, mặc dù vay mượn không bị cấm trực tiếp trong lời Chúa, nhưng nó cũng không được khuyến khích, Châm 22:7; Rô-ma 13:8.

Lời Đức Chúa Trời đối với việc mượn tiền: Lời Chúa đối với những ai mượn tiền được tìm thấy trong Thi 37:21, “*Kẻ ác mượn mà không trả, nhưng người công bình làm ơn và ban cho*”. Nếu chúng ta không muốn bị Đức Chúa Trời xem là gian ác, chúng ta phải trả bất kỳ món tiền nào mà chúng ta đã mượn. Nếu chúng ta có một món nợ, chúng ta phải tìm cách trả lại (Math 5:23-24), không cần biết hoàn cảnh của chúng ta.

HỘI THÁNH MƯỢN TIỀN ĐỂ XÂY DỰNG VÀ MỞ RỘNG CÁC CHƯƠNG TRÌNH

Có một số câu hỏi quan trọng cần trả lời trước khi chi phí nguồn tài chính của Hội thánh vào việc xây dựng và mở rộng các chương trình:

1. Động cơ thực sự của việc xây dựng và mở rộng là gì?
2. Việc mượn tiền sẽ ảnh hưởng gì đến vòng quay tiền mặt của Hội thánh?
3. Đức Chúa Trời có đồng thuận quyết định đó không?
4. Có phải Đức Chúa Trời là người lập kế hoạch?

Kinh thánh chỉ ra bốn tiền lệ liên quan đến mượn tiền:

1. Mượn tiền luôn thể hiện mặt tiêu cực (xem Châm 17:18 - “*Kẻ ngu muội giao tay chịu làm bảo lãnh trước mặt kẻ lân cận mình*”)

2. Đức Chúa Trời không bao giờ hứa với người nào và thực hiện lời hứa đó bằng sự vay nợ hay mượn nợ (xem Luca 6:38 - “*Hãy cho, người sẽ cho mình; họ sẽ lấy đấu lớn, nhận, lắc cho đầy tràn, mà nộp trong lòng các người; vì các người lường mực nào, thì họ cũng lường lại cho các người mực ấy*”).)

3. Đức Chúa Trời hứa với dân sự của Ngài nếu họ vâng theo điều răn của Ngài thì họ sẽ không vay mượn ai (Phục 28:12 - “*Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai.*”).)

Đức Chúa Trời đã có các công trình thờ phượng được xây dựng ít nhất ba lần trong Kinh thánh, và không mượn tiền để sử dụng.

MƯỢN TIỀN ĐI HẦU VIỆC CHÚA

“Đức Chúa Trời cung ứng khi Ngài dẫn dắt. Khi Ngài không cung ứng Ngài không dẫn dắt” – Charles Finneys.

Nhiều lần chúng ta bước tới bằng đức tin mà chưa có tất cả tài chính cần có, nhưng điều đó thì khác hơn là đi vay mượn tiền.

CƠ ĐỐC NHÂN VÀ VIỆC CHO MƯỢN TIỀN

Cơ đốc nhân cần quan tâm đến hai điều xảy đến đối với việc cho mượn tiền: (1) cho con cái Chúa mượn tiền và hoàn toàn không lấy tiền lời, (2) cho người ngoại mượn tiền và lấy tiền lời với tỉ lệ hợp lý. Tuy nhiên, Cơ đốc nhân nên sẵn lòng cho mượn ngay cả với những người không bao giờ trả lại, Lu-ca 6:34-35.

LẤY TIỀN LỜI

“*Người chớ đòi lời lãi gì nơi anh em mình về tiền bạc, về đồ ăn hay là về món nào mặc dầu người ta cho vay để ăn lời*”, (Phục 23:19). Việc một Cơ-đốc-nhân cho một Cơ đốc nhân khác mượn tiền và lấy lời thì vi phạm đến nguyên tắc cơ bản của lời Chúa. Mặc dù không có lời cảnh cáo nào với việc Cơ đốc nhân lấy tiền lời với người ngoại (Phục 20:30), nhưng họ được bảo phải tránh lấy tiền lời quá mức và phải công bằng (xem Phi-líp 2:3 - “*Chớ làm sự chi vì lòng tranh cạnh hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm nhường, coi người khác như tôn trọng hơn mình*”). Dù Cơ đốc nhân được Kinh thánh cho phép lấy lời trong những khoản cho vay với người ngoại, điều đó không có nghĩa là Cơ đốc nhân **phải** lấy lời. Cơ đốc nhân phải tìm kiếm sự quân bình giữa việc là một quản gia tốt và một chứng nhân tốt. (Quan điểm của tôi là nếu vì mục đích kinh doanh, Cơ-đốc-nhân có thể cho Cơ-đốc-nhân mượn với tiền lời rất ít).

LẤY LẠI TIỀN CHO MƯỢN

Cơ đốc nhân có quyền lấy lại tiền của mình nhưng dưới nguyên tắc kinh thánh. Khi Cơ đốc nhân được khuyên bảo một cách rõ ràng trong thư tín thứ nhất của Phao-lô gửi cho người Cô-rinh-tô đó là đừng dặt Cơ đốc nhân khác lên trước tòa án (I Côr 6:1 - “*Khi trong anh em ai có sự nghịch cùng người khác, sao dám để cho kẻ không công bình đoán xét hơn là cho các thánh đồ?*”).

Nếu Cơ đốc nhân cho mượn cảm thấy Cơ đốc nhân mắc nợ không có khả năng để trả số tiền đã thiếu nhưng từ chối trả lại, người cho mượn nên đối chất với người đó giống như đã được mô tả trong Math 18:15-16 - “*Nếu anh em người phạm tội cùng người, thì hãy trách người khi chỉ có người với một mình người; như người nghe lời, thì người được anh em lại. Ví bằng không nghe, hãy mời một hai người đi với người, hầu cứ lời hai ba người làm chứng mà mọi việc được chắc chắn*”

Nếu Cơ đốc nhân mắc nợ nói không thể trả, một tư vấn viên Cơ đốc có thể hành động như một người trung gian, để chuẩn bị một ngân quỹ cho họ, để quyết định một cách chính xác họ có thể trả bao nhiêu, và điều chỉnh món nợ cho phù hợp hoàn cảnh, nếu thấy cần thiết.

Tuy nhiên, khi nào những lựa chọn này đã sử dụng hết rồi mà trường hợp vẫn không được giải quyết, lời Đức Chúa Trời dạy rằng những món nợ nên được bỏ đi, giao phó kết quả vào tay của Đức Chúa Trời.

HỘI THÁNH CÓ NÊN CHO MƯỢN TIỀN KHÔNG?

Thật sự không có câu Kinh thánh nào nói cấm một Hội thánh cho mượn tiền đối với mục sư hay những thành viên khác. Trong Lu-ca 6:34 dường như rõ ràng rằng Cơ đốc nhân, và đặc biệt là Hội thánh cần *ban cho* những ai có nhu cầu hơn là *cho mượn*, (*nếu có thể*). Nếu không thể, thì lãnh đạo Hội thánh nên thiết lập những tiêu chuẩn và nguyên tắc trong việc cho mượn ngân quỹ.

Những cảnh báo gì đối với việc bảo lãnh? Châm ngôn 22:26-27

- Đừng bảo lãnh cho kẻ lân cận. Châm 6:2-4, 17:18
- Đừng bảo lãnh cho người ngoại. Châm 6:1-4, 11:15

ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN CHÚNG TA ĐƯỢC THỊNH VƯỢNG

II Sử 26:1-23 nói về vua Ô-xia, ông tìm kiếm Đức Chúa Trời bao lâu, thì Ngài khiến cho ông thịnh vượng bấy lâu. Nếu tấm lòng chúng ta ngay thẳng với Chúa, Ngài cũng sẽ khiến chúng ta thịnh vượng.

Việc làm của kẻ thù là giới hạn phước hạnh của Đức Chúa Trời, Giăng 10:10 - “*Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật*”. Cụm từ Hy-lạp được dùng để chỉ về một sự dư dật có nghĩa là một **sự siêu dư dật** về một điều gì đó.

THẦN HỌC THỊNH VƯỢNG

Một sứ điệp về sự thịnh vượng không quân bình được gọi là “sự giàu có và phúc âm sức khỏe” nói rằng, “Chỉ cần tin nó, xưng nhận nó, công bố nó ra thì nó sẽ là của bạn”, Phi-líp 3:7-8 - “*Nhưng vì có Đấng Christ, tôi đã coi sự lời cho tôi như là sự lỗ vạy. Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liều bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rom rác, hầu cho được Đấng Christ*”

Sứ điệp thịnh vượng này cũng nói rằng “Sống như Con của Vua - sống giàu có!”. Đức Chúa Cha là vị vua giàu có. Nhưng ai là con đầu tiên của Vua? - Ấy chính là Chúa Giê-xu. Chúa Giê-xu đã sống hoàn toàn ngược lại với những gì mà ngày nay cụm từ đó đã nói.

SỰ TRUNG TÍN: ĐIỀU KIỆN TIÊN QUYẾT DẪN ĐẾN PHƯỚC HẠNH

Lu-ca 16:10-12:

- Trung tín trong việc rất nhỏ
- Trung tín về của bất nghĩa và những điều tự nhiên
- Trung tín trong công việc của người khác

Đức Chúa Trời có thể nhìn xem bạn một lúc để kiểm tra sự trung tín của bạn! **Quyền năng làm cho giàu có được khởi nguồn qua sự ban cho** để thiết lập giao ước của Đức Chúa Trời trên đất (Phục 28:13). Bạn phải là một nguồn phước!

NHỮNG NGUYÊN TẮC KINH THÁNH VỀ KINH TẾ ĐƯỢC ÁP DỤNG KẾT HỢP VỚI ĐỨC TIN

A. Đàn bà góa Sa-rép-ta, I Vua 17:8-14

1. Chúa đã phán với người đàn bà góa nhưng bà từ chối không cho tiên tri Ê-li ăn.
2. Người đàn bà có nhiều lời biện hộ tại sao bà không thể ban cho.
3. Tiên tri Ê-li nói lời Đức Chúa Trời lần thứ ba.

Khi Đức Chúa Trời phán với chúng ta ban cho, hãy có đủ đức tin để tin rằng việc ban cho của bạn sẽ không làm xáo trộn những kế hoạch trước đó của bạn. Nói một cách khác, Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta những gì chúng ta cần dù cho trông có vẻ chúng ta đang vâng lời nói lời tạm biệt với những đồng xu cuối cùng của mình.

4. Bà vâng lời ông và nhận lãnh sự chu cấp lạ lùng nơi Đức Chúa Trời.

B. Phi-e-rơ vất vả suốt đêm để đánh cá nhưng chẳng bắt được con nào hết nhưng bởi lời của Chúa Giê-xu, ông trở lại thả lưới ở chỗ sâu và có một sự đánh cá lạ lùng, Lu-ca 5:1-11.

Phi-e-rơ đã có tất cả những lời biện hộ để không trở lại chỗ sâu và thả lưới. Tuy vậy Phi-e-rơ đã nói: *“Lạy thầy, chúng tôi đã làm suốt đêm không bắt được chi hết, dầu vậy tôi cũng theo lời thầy mà thả lưới”*. Kết quả - Phước hạnh đến nỗi ông không có chỗ chứa.

GIÊ-HÔ-VA DI-RÊ

Trong sách dẫn Strong tên ghép của Giê-hô-va Di-rê được dịch là “Chúa sẽ thấy nó”. Khi chúng ta nhìn vào từ “Di-rê” trong tiếng Hê-bơ-rơ, nó xuất phát từ gốc từ có nghĩa là “thấy”, nói một cách bóng bẩy “cung cấp”. Sự cung cấp là từ ghép của hai từ Latinh có nghĩa là “thấy trước”. Thật vậy đối với Đức Chúa Trời, sự chu cấp được đi theo khả năng thấy trước.

VỀ PHẦN MƯỜI: Định nghĩa phần mười: 10% tất cả thu nhập của bạn.

1. CÓ PHẢI PHẦN MƯỜI LÀ MỘT LUẬT PHÁP CỦA MÔI-SE TRONG CỰU ƯỚC VÀ BÂY GIỜ CHÚNG TA KHÔNG CẦN PHẢI VÂNG THEO?

Không – Trong Sáng 14:19-20, Áp-ra-ham tiến hành dâng phần mười 400 năm trước khi Môi-se ban luật pháp cho người Do-thái.

Trong Sáng 28:20-22, Gia-cốp cũng dâng phần mười nhiều thế kỷ trước khi luật pháp của Môi-se về phần mười.

2. CÓ PHẢI PHẦN MƯỜI LÀ MỘT KHÁI NIỆM CỦA TÂN ƯỚC?

Một số người nói rằng chúng ta không ở dưới luật pháp nữa, nhưng ở dưới ân điển; vì vậy chúng ta nên thực hành “ban cho ơn huệ”. Điều này được giải thích là “ban cho bất cứ cái gì bạn thấy thích”. (Nhưng rõ ràng nhiều người không cảm thấy thích ban cho!)

CHÚA GIÊ-XU CỦA CHÚNG TA DẠY rằng chúng ta nên làm theo việc dâng phần mười ngay cả trong những thu nhập rất nhỏ, trong Math 23:23 nói Chúa Giê-xu ủng hộ tầm quan trọng của việc dâng phần mười.

3. CHÚNG TA DÂNG PHẦN MƯỜI VÀO ĐÂU?

Ma-la-chi 3:10 – Phần mười được dâng vào Hội thánh địa phương để giúp đỡ cung cấp cho những nhu cầu cần thiết của Hội thánh

Dân số ký 18:21&24 – Phần mười được ban cho người Lê-vi họ làm công việc trong Đền tạm.

Phần mười được dâng hiến để hỗ trợ cho chức vụ để họ có thể tự do làm việc cho Đức Chúa Trời.

Kho trong Cựu ước có bốn chức năng. Nó dùng để nuôi (1) chi phái Lê-vi và những thầy tế lễ con cháu A-rôn, (2) các tiên tri, (3) người góa bụa và mồ côi người Hê-bơ-rơ sống trong thành, và (4) người góa bụa và mồ côi của người ngoại bang sống ở trong và sống xung quanh thành phố của người Hê-bơ-rơ.

Tương đương với “kho” trong Cựu ước thì trong Tân ước cũng như xã hội chúng ta ngày nay là Hội thánh địa phương – (1) mục sư và các nhân sự, (2) các giáo sĩ và truyền đạo, (3) người góa bụa, mồ côi, bố hoặc mẹ độc thân phải nuôi con, và người khuyết tật trong hội thánh địa phương, và (4) người chưa được cứu.

Đức Chúa Trời lập lãnh đạo trong Hội thánh để có trách nhiệm phân phát các của dâng phần mười. (Nêhêmi 12:44-45, 13:3,13)

4. CHÚNG TA PHẢI DÂNG PHẦN MƯỜI CÁI GÌ?

Phục 14:22,23: Chúng ta phải dâng phần mười tất cả những lợi tức từ nghề nghiệp và công việc sản xuất kinh doanh của chúng ta.

I Sứ 31:5-6 - “chúng đem đến một phần mười của mọi vật thật rất nhiều”.

Lêvi 27:30 - “Phàm thuế một phần mười thổ sản...đều thuộc về Đức Giê-hô-va”.

Ma-thi-ơ 23:23 Chúa Giê-xu dạy những kẻ tin nên dâng một phần mười ngay cả những lợi tức nhỏ nhất.

5. CHÚNG TA DÂNG PHẦN MƯỜI KHI NÀO?

Châm 3:9-10 - Chúng ta nên dâng phần đầu tiên những lợi tức của chúng ta thì các vựa lẫm của chúng ta sẽ đầy dư dật.

6. DÂNG PHẦN MƯỜI CÓ QUAN TRỌNG ĐỐI VỚI TÀI CHÍNH CÁ NHÂN CỦA CHÚNG TA KHÔNG?

Ma-la-chi 3:10-11 – Dâng phần mười là bí quyết để được phước hạnh tài chính.

Ma-la-chi 3:8-9 – Không dâng phần mười là bí quyết để bị rửa sạch tài chính.

7. CÓ VÍ DỤ NÀO DÂNG PHẦN MƯỜI HƠN 10% KHÔNG?

Sáng 41:34 – 20% được dâng hiến để chuẩn bị cho cơn hoạn nạn sắp đến “*cùng lập các ủy viên trong xứ, để góp một phần năm của số thâu vào trong bảy năm được mùa dư dật đó*”

Nhã ca 8:12 – Cô dâu dâng 20% cho chức vụ. “*Vườn nho của tôi ở trước mặt tôi. Hỡi Sa-lô-môn, một ngàn miếng bạc sẽ về phần ông, còn hai trăm về những kẻ giữ hoa lợi nó.*”

Trong Ma-la chi 3:8 Chúa phán chúng ta ăn trộm Ngài nếu chúng ta không dâng phần mười và các của dâng – điều này cho chúng ta thấy mình nên dâng nhiều hơn là luật một phần mười.

8. TẠI SAO MỘT SỐ CƠ ĐỐC NHÂN KHÔNG DÂNG PHẦN MƯỜI?

1. Bởi vì họ không được dạy dâng phần mười.

2. Vì họ nghĩ rằng phần mười chỉ là một phần của luật pháp Môi-se trong Cựu ước và vì chúng ta không ở dưới luật pháp nên không bị ảnh hưởng bởi luật phần mười.

3. Bởi vì họ nổi loạn.

9. CHÚNG TA DÂNG PHẦN MƯỜI TRÊN TỔNG THU NHẬP (TẤT CẢ TIỀN MÀ CHÚNG TA NHẬN ĐƯỢC) HAY TRÊN LỢI NHUẬN RÒNG (TẤT CẢ NHỮNG LỢI NHUẬN MÀ CHÚNG TA LÀM RA)?

Khi hỏi “Chúng ta nên dâng phần mười trên tổng thu hay trên tiền lời?” thì nên hỏi là “Chúng ta muốn được chúc phước trên tổng thu hay trên số tiền lời?” thì thích hợp hơn. Tuy nhiên, hoạt động bán hàng của một số ngành kinh doanh chức năng thì chứa ít hơn

10% lợi nhuận trên doanh thu, và trong những trường hợp này thì doanh nghiệp Cơ-đốc chỉ tiếp tục dâng một phần mười trên lợi nhuận ròng, chứ không phải trên tổng thu.

LƯƠNG CỦA MỤC SƯ – TRÁCH NHIỆM CỦA HỘI THÁNH

Lời Đức Chúa Trời rất rõ ràng khi nói những Cơ đốc nhân hầu việc Chúa thì xứng đáng được trả công, I Tim 5:17-18, I Côr 9:7-11

NHỮNG LÝ DO ĐỂ SỐNG DÂNG HIẾN

Câu hỏi cơ bản không phải là bạn nên dâng hiến cho Chúa bao nhiêu hay là đây là tiền của ai? Nhưng câu hỏi phải là chúng ta nên giữ lại cho mình bao nhiêu tiền của Đức Chúa Trời? – J.Oswald Sanders

Việc dâng hiến của chúng ta nên rộng rãi và không ích kỷ, nhưng đó là khoản dâng hiến chính xác giữa chúng ta và Đức Chúa Trời.

1. Dâng hiến là chiến thắng trên chủ nghĩa duy vật. Math 4:8-9
2. Dâng hiến làm mạnh mẽ đức tin. Ma-la-chi 3:10
3. Dâng hiến là đầu tư vào cõi đời đời. Math 6:19-20
4. Dâng hiến khiến chúng ta đến gần Chúa hơn.
5. Dâng hiến khiến chúng ta giống Chúa hơn
6. Dâng hiến đem phước trở lại cho tôi.

CHÚNG TA NÊN DÂNG HIẾN NHƯ THẾ NÀO?

1. Trước hết dâng chính mình cho Chúa. II Côr 8:5 - *“lại làm quá lòng trông cậy của chúng tôi, vì trước hết đã dâng chính mình cho Chúa, và sau lại cho chúng tôi, theo ý muốn Đức Chúa Trời”*

2. Dâng hiến có mục đích, II Côr 9:7 - *“Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyên ra, không phải phàn nàn hay là vì ép uống; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ dâng của cách vui lòng”*.

3. Dâng hiến cách vui lòng, đó là tự nguyện, II Côr 9:7 - *“... không phải phàn nàn hay là vì ép uống”*.

4. Dâng rộng rãi, Công vụ 20:35 - *“Tôi từng bày báo luôn cho anh em rằng phải chịu khó làm việc như vậy, để giúp đỡ người yếu đuối, và nhớ lại lời chính Đức Chúa Jêsus có phán rằng: Ban cho thì có phước hơn là nhận lãnh.*

5. Dâng theo khả năng của bạn, Mác 12:42-44 - *“Có lắm người giàu bỏ nhiều tiền; cũng có một mục góa nghèo kia đến bỏ hai đồng tiền ăn một phần tư xu. Ngài bèn kêu môn đồ mà phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mục góa nghèo này đã bỏ tiền vào rương nhiều hơn hết thấy những người đã bỏ vào. Vì mọi kẻ khác lấy của dư mình bỏ vào, còn mục này nghèo cực lắm, đã bỏ hết của mình có, là hết của có để nuôi mình.”*

6. Dâng hiến cách vui mừng, II Côr 9:7 - *“...vì Đức Chúa Trời yêu kẻ dâng hiến cách vui lòng”*.

7. Dâng hiến đều đặn và có hệ thống, I Côr 16:2 - “Cứ ngày đầu tuần lễ, mỗi một người trong anh em khá tùy sức mình chắt lót được bao nhiêu thì để dành tại nhà mình, hầu cho khỏi đợi khi tôi đến rồi mới góp”

8. Dâng hiến vì lòng yêu thương, II Côr 8:8-9 - “Tôi nói điều đó chẳng phải truyền dạy anh em; nhưng bởi kẻ khác làm gương sót sáng, thì tôi cũng muốn thử xem sự thành thực của lòng yêu thương anh em là thể nào. Vì anh em biết ơn của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, hầu cho bởi sự nghèo của Ngài, anh em được nên giàu.”

9. Dâng một cách hy sinh, II Côr 8:2-3 - “Đang khi họ chịu nhiều hoạn nạn thử thách, thì lòng quá vui mừng, và cơn rất nghèo khó của họ đã rải rộng ra sự dư dật của lòng rộng rãi mình. Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ đã tự ý quyết tâm theo sức mình, hoặc cũng quá sức nữa,”

10. Dâng hiến một cách xuất sắc. II Côr 8:7 - “Vậy thì, như anh em đều trội hơn về mọi việc, tức là về đức tin, về lời giảng, về sự vâng lời, về mọi sự sót sáng, về tình yêu chúng tôi, thì cũng hãy chú ý làm cho trội hơn về việc nhân đức này”

11. Dâng hiến cách kín nhiệm, Math 6:1-4

DẠY DÂNG HIẾN CHO NGƯỜI NGHÈO CÓ PHÙ HỢP KHÔNG?

Những nguyên tắc dâng hiến theo Kinh thánh là những nguyên tắc chung và cho mọi nền văn hóa. Những gì Đức Chúa Trời dạy về tiền bạc và của cải không phải được viết cho những Cơ đốc nhân giàu có ở Hoa Kỳ nhưng cho tất cả mọi người ở mọi lúc mọi nơi. Chúa Giê-xu đã lấy câu chuyện người đàn bà góa nghèo dâng của làm kiểu mẫu dâng hiến. Dĩ nhiên chúng ta không thể lấy đi đặc quyền dâng hiến của Cơ đốc nhân nghèo bằng việc không dạy họ những nguyên tắc dâng hiến.

BỐ THÍ CHO NGƯỜI NGHÈO

Châm ngôn 19:17 tuyên bố rằng, **BỐ THÍ LÀ MỘT KHOẢN VAY ĐỔI VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI**, “Ai thương xót kẻ nghèo tức là cho Đức Giê-hô-va vay mượn”. Cũng hãy xem trong Rôma 12:12-13; Thi 41:1-3; Rôma 15:26; Gal 2:10 - “phải nhớ đến kẻ nghèo nàn”, Thi 68:10, 69:93, 112:9, và Châm 14:31.

DÂNG HIẾN CHO SỨ MẠNG, Truyền 11:1 - “Hãy liệng bánh nơi mặt nước, vì khỏi lâu ngày người sẽ tìm nó lại.”

Trong thư tín gửi cho người Phi-líp, Phao-lô cảm ơn họ vì những món quà mà họ đã gửi để giúp đỡ ông trong công việc hầu việc Chúa: “Nhưng anh em giúp tôi cơn hoạn nạn, thì đã làm điều thiện. Hỡi người Phi-líp, anh em cũng biết rằng lúc tôi khởi giảng Tin lành, trong khi lìa xứ Ma-xê-đoan, thì ngoài Hội thánh của anh em, chẳng có hội nào khác hiệp với tôi để lập thành sự trao đổi trong chúng ta cả; vì tại Tê-sa-lô-ni-ca, anh em đã một hai lần gửi đồ cung cấp về sự cần dùng cho tôi vậy. Ấy không phải tôi cầu lễ vật, nhưng cầu sự kết quả nhiều bởi lễ vật đến cho anh em. Vậy, tôi đã nhận được hết, và đương dư dật; tôi được đầy dẫy vì đã nhận đồ nơi Êp-ba-phô-đích mà anh em gửi cho tôi, như một thứ hương có mùi thơm, tức là một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận, và đẹp lòng Ngài. Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ”.

Chúng ta chỉ đủ tiêu chuẩn với Phi-líp 4:19 – “*Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Jêsus Christ*” nếu như trước hết chúng ta là những người dâng hiến rời rộng cho chức vụ và sứ mạng.

